

Slovo života – březen 2020

„Co tedy chcete, aby lidé dělali vám, to všechno i vy dělejte jim, neboť v tom je celý Zákon i Proroci“ (Mt 7,12)

Kolikrát jsme v zásadních životních rozhodnutích hledali bezpečný kompas, který by nám ukázal, kudy se vydat? A kladli jsme si jako křesťané otázku, co je syntézou evangelia, co je klíčem k tomu, abychom vstoupili do Božího srdce a žili jako Boží děti, tady a teď?

Je zde jedno Ježíšovo slovo, které je odpovědí, jasné a srozumitelné tvrzení, které se dá žít. Najdeme jej v Matoušově evangeliu – je součástí kázání na hoře, kde Ježíš učí, jak plně prožívat křesťanský život. On sám shrnuje celé svoje hlásání do tohoto lapidárního výroku.

Dnes, kdy potřebujeme krátká a účinná hesla bohatá významem, můžeme toto Slovo přijmout jako drahocenný výrok, který můžeme mít neustále na paměti.

„Co tedy chcete, aby lidé dělali vám, to všechno i vy dělejte jim, neboť v tom je celý Zákon i Proroci.“ Abychom lépe pochopili, co máme pro druhé dělat, Ježíš nás zve, abychom se vžili do jejich kůže. Přesně jako to udělal on, když se z lásky k nám stal člověkem.

Ptejme se, co čekáme od rodičů, od dětí, od kolegů, od zodpovědných činitelů, od duchovních vůdců: přijetí, naslouchání, zapojení, podporu v hmotných potřebách, ale také upřímnost, odpuštění, povzbuzení, trpělivost, radu, nasměrování, poučení... Podle Ježíše tento vnitřní postoj a konkrétní jednání, jež z něj vyplývá, naplňuje vše, co je obsaženo v Božím zákoně, a celé bohatství duchovního života. Je to takzvané „Zlaté pravidlo“, tedy univerzální učení obsažené v různých kulturách, náboženstvích a tradicích, které lidstvo na své cestě rozvinulo. Je základem všech autenticky lidských hodnot vytvářejících pokojné soužití a spravedlivé, solidární osobní a společenské vztahy.

„Co tedy chcete, aby lidé dělali vám, to všechno i vy dělejte jim, neboť v tom je celý Zákon i Proroci.“ Toto Slovo nás vybízí, abychom byli kreativní a velkorysí, abychom iniciativně jednali ve prospěch druhých, abychom stavěli mosty i k tomu, kdo není přítel, jako to říkal a dělal i sám Ježíš. To od nás vyžaduje schopnost vyjít ze sebe a být tak i věrohodnými svědky své víry. Chiara Lubichová nás povzbuzuje takto: „Zkusme to. Jeden den takto prožitý má cenu celého života. (...) Zaplaví nás nikdy nepoznaná radost. (...) Bůh bude s námi, protože je s těmi, kteří milují. (...) Někdy možná zpomalíme, budeme v pokušení ztratit odvahu, nechat toho. (...) Ale ne! Odvahu! Bůh nám dá svoji milost. Vždy znovu začínáme. Když vytrváme, uvidíme, jak se svět kolem nás pomalu mění. Pochopíme, že evangelium přináší ten nejúžasnější život, rozsvěcuje ve světě světlo, je kořením našeho života, má v sobě princip k řešení všech problémů. A my nedojdeme pokoje, dokud nesdělíme svoji mimořádnou zkušenost ostatním: přátelům, kteří nás dokážou pochopit, příbuzným, zkrátka všem, kterým cítíme, že ji máme předat. Naděje se znovu narodí.“

„Co tedy chcete, aby lidé dělali vám, to všechno i vy dělejte jim, neboť v tom je celý Zákon i Proroci.“

Dlouholetý zaměstnanec Ramiro se dozvěděl, že mají dorazit noví kolegové.

Položil si otázku: „Kdybych přišel poprvé do této kanceláře, co bych tu rád viděl? Co by mi pomohlo cítit se tu dobře?“ A tak se pustil do díla. Udělal více místa, opatřil nové stoly, zapojil další kolegy. Společně připravili nová přívětivá pracovní místa a nově příchozí našli radostnou atmosféru a stmelenější pracovní kolektiv.

